motivů deliktu a jeho škodlivých následků pro ukladatelova práva, zákonem ochráněná.

PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

Předpisu §u 452 obč. z. není vyhověno, označen-li předmět, nedopouštějící odevzdání z ruky do ruky, nápisem francouzským („mis en gage à la banque L"), stalo-li se zastavení v Kolíně. Zástavní právo tu nevznikne.

Žalobě banky o uznání přednostního zástavního práva k předmětům, jež pro pohledávku žalovaného byly exekučně zabaveny, bylo soudy obou nižších stolic vyhověno. Nejvyšší soud žalobu zamítl z těchto důvodů:

Dlužno zkoumati, zda žalující banka platně nabyla práva zástavního na žalobních předmětech, ježto se odvolává na symbolické odevzdání jedině podle §u 452 obč. zák., který platí podle čl. 309 obch. zák. i pro obor obchodního práva.

V této příčině nelze pak upříti vývodům dovolání oprávněnosti, pokud dovozují, že zjištěný způsob symbolického odevzdání nevyhovuje zcela předpisu §u 452 obč. zák.

Že věci v žalobě uvedené, pokud jsou po obmezení žalobního nároku prohlášeném v dovolací odpovědi ještě předmětem dovolacího rozhodování, tvořící zařízení průmyslového podniku, nejsou podle povahy své i podle názorů v právním obchodě uznávaných takového způsobu, aby připouštěly hmotné odevzdání z ruky do ruky, jest nepochybno, je tedy přípustno odevzdání znameními (symbolické) podle §§ů 452 a 427 obč. zák., jež váže no jest na náležitost, že zastavení státi se musí s použitím takových značek, z nichž k a ž d ý zastavení věci l e h c e p o z n a t i m ů ž e.

V nižších stolicích bylo zjištěno, že předměty v žalobě uvedené byly dány a vzaty do zástavy na ten způsob, že na ně byly připevněny nálepky s francouzským nápisem: »Kolín mis en gage à la banque L.« a Kolín.

Tvrzení, že byly později připevněny nálepky v řeči české, nepřichází ve zřetel, jako nepřípustná novota.

Dovolatelé vytýkají, že nálepky s tímto cizojazyčným textem nevyhovují shora dotčené zákonné náležitosti, když zastavení stalo se v Kolíně, kde zajisté nelze předpokládati znalost

francouzské řeči v té míře, že by toto označení mohlo býti pokládáno za obecně poznatelné.

Tvrdí-li žalující banka, že výraz »mis en gage« jest u nás tak hojně běžným jako jiné v obchodním a peněžním světě se vyskytující cizomluvy, jak příkladem uvádí, nelze jí dáti za pravdu; výraz tento i ostatní jimi uvedené cizojazyčné termíny nejsou obecně přístupny a srozumitelny a povědomy, naopak podle smyslu jen těm, kdož mají příslušné jazykové nebo aspoň odborné znalosti o významu jich.

Není také správné, vytýká-li žalující banka, že tento vývod dovolání jest nepřípustnou novotou, neboť žalovaní vznesli v první stolici námitku, že zastavení nestalo se způsobem obecně znatelným, a jsou tedy oprávněni k této námitce, jež jest jen bližším provedením a odůvodněním jejich dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení o této zákonné náležitosti, jež byvši popřena musí soudem právně býti přezkoumána.

Použila-li tedy žalující banka takovýchto značek, jež neumožňují obecnou známost o nastalém zastavení, nevyhověla tím předpisu §u 452 obč. zák.

Po této stránce přichází ve zřetel i tato další skutečnost, kterou dovolatelé dále uplatňují.

Nižší soudy berou sice za prokázáno, že nálepky byly na zabavené předměty upevněny, připouštějí však podle provedených důkazů, že časem z těchto předmětů (zejména při mytí) zmizely aneb jinak byly odstraněny.

Nižší soudy zjišťují dále, že bývaly zase nahrazovány jinými, připouštějí však, že občas na předmětech nebyly a že tomu tak býti mohlo v těch dnech, kdy zařízení to prohlížel svědek J. R. a pak při exekučním zájmu provedeném pro pohledávky dovolatelů.

Označení značkami nestalo se tedy podle těchto zjištění způsobem takovým, aby skutečnost zabavení těchto předmětů byla na venek t r v a l e zřetelna, čímž opět není předpisu zákona (452 obč. zák.) náležitě vyhověno. Z těchto hledisek nelze žalující straně přiznati, že by byla nabyla platným způsobem smluvního práva zástavního na předmětech v žalobě uvedených, ze kterého domáhá se na žalovaných přednostního uspokojení.

Bylo tedy dovolání z uplatňovaného dovolacího důvodu §u 503 čís. 4 c. ř. s. vyhověti a rozsudky nižších stolic změniti ve smyslu shora uvedeném.

R o z h. z e d n e 7. d u b n a 1925 R v I 142/25.

Dr. M. Šťastný.